مجلهٔ پژوهش فیزیک ایران، جلد ۲۲، شمارهٔ ۳، پاییز ۱۴۰۱ DOI: 10.47176/ijpr.22.3.11397

کوکپذیری تکانهٔ زاویهای مداری در تولید هماهنگ دوم یک پرتو لیزر

سعيد قوامي صبوري

دانشکده فیزیک اصفهان، دانشگاه اصفهان، کد پستی ۷۳۴۴۱–۸۱۷۶۴، اصفهان

پست الکترونیکی: ghavami@sci.ui.ac.ir

(دریافت مقاله: ۱۴۰۰/۱۰/۲۸ ؛ دریافت نسخهٔ نهایی: ۱/۳/۳۰)

چکیدہ

پرتوهای لیزر حاوی تکانهٔ زاویهای کاربردهای فراوانی در شاخههای مختلف علوم، بهخصوص در زمینهٔ مخابرات کوانتومی نوین پیدا کردهاند. تبدیل بسامد این پرتوها با استفاده از بلورهای غیر خطی، امکان دستیابی نواحی بینابی مورد نیاز را فراهم میآورد. در این مقاله ابتدا مقدار بهینهٔ پارامتر کانونی و محل کانون پرتو دمش حاوی تکانهٔ زاویهای مداری در فرایند تولید هماهنگ دوم در یک بلور غیر خطی، محاسبه شده است. سپس بر مبنای وابستگی مقدار بهینهٔ پارامتر جورناشدگی فازی به مرتبهٔ مد لاگر – گوس موجود در پرتو دمش، روشی بیدای غیر تخلی، تکانهٔ زاویهای مداری به می زاویهای مداری پرتو هماهنگ دوم تولید شده ارائه شده است. بر اساس این روش برای پرتوهای دمش با تکانهٔ زاویهای غیر صحیح، با تغییر پارامتر کانونی می توان تکانهٔ زاویهای مداری پرتو هماهنگ دوم را به طور پیوسته کوک کرد.

واژههای کلیدی: پرتوهای لاگر-گوس، تکانهٔ زاویهای مداری، تولید هماهنگ دوم.

۱. مقدمه

پرتوهای لیزر حاوی تکانهٔ زاویهای مداری به دلیل ویژگیهای منحصر بهفردی که دارند کاربردهای روزافزونی در زمینههایی همچون مخابرات کوانتومی [۱ و ۲]، گیراندازی و چرخاندن ذرات [۳] و رمزنگاری کوانتومی [۴] پیدا کردهاند. جبههٔ موج فضایی این پرتوها وابستگی فازی سمتی به صورت (*φ*:)(exp دارند که در آن *φ* مختصهٔ سمتی در صفحهٔ عمود بر انتشار و ا عددی صحیح و نشانگر بار توپولوژیک جبههٔ موج است. همین توزیع فاز در جبههٔ موج باعث شده تا آنها را پرتوهای گردابی

بنامند و پرتوهای لاگر – گوس از معروف ترین این پرتوها هستند. به طور کلی پرتوهای گردابی می توانند تکانهٔ زاویهای مداری صحیح یا غیر صحیح داشته باشند [۵]. اگر پرتو گردابی شامل بر همنهی چند مد لاگر –گوس با تکانههای زاویهای و دامنههای متفاوت باشد، تکانهٔ زاویهای مداری کل آن می تواند به صورت غیر صحیح در بیاید [۶]. این نوع پرتوها سنگ بنای مخابرات کوانتومی جدید هستند. به دلیل متعامد بودن توابع با مرتبههای مختلف لاگر –گوس، از آنها برای افزایش پایههای تبادل اطلاعات در مخابرات استفاده می کنند [۷]. به عبارتی

کوکپذیری تکانه زاویهای مداری در تولید هماهنگ دوم یک پرتو لیزر

جلد ۲۲، شمارهٔ ۳

دیگر، به جای مخابرات کلاسیک که مبتنی بر پایه های صفر و یک است، تعداد این پایه ها را با به کار گیری توابع متعامد لاگر-گوس تا حد زیادی افزایش می دهند. بدین تر تیب پهنای باند انتقال اطلاعات و همچنین امنیت انتقال اطلاعات بسیار افزایش پیدا می کند [۸]. به همین دلیل تحقیقات گسترده ای در زمینهٔ انتقال پر توهای حاوی تکانهٔ زاویه ای به عنوان حامل اطلاعات در تارهای نوری و همچنین در فضای آزاد صورت گرفته است [۹-۱۱].

یکی از زمینههای مورد علاقـه در بـارهٔ پرتوهـای گردابـی مطالعهٔ تبادل بار توپولوژیک آنها در فرایندهای اپتیک غیر خطی است [۱۲ و ۱۳]. فرایندهای تبدیل بسامد اپتیک غیر خطی ایـن امکان را فراهم می سازند تا پرتوهای لیزر گردابی در بسامدهای جدید و با قابلیت کوکپذیری در اختیار داشته باشیم [۱۴]. تـا کنون اغلب انواع برهمکنشهای پارامتری پرتوهای گردابی در بلورهای غیر خطی نظیر تولید بسامد مجموع [16] و تفاضل بسامد [۱۶]، هماهنگ دوم [۱۷]، سوم [۱۸]، هماهنگهای بالا [۱۹] و نوسانگر پارامتری نوری [۲۰] مورد بررسی قـرار گرفتـه است. در همه این فرایندها همواره تکانهٔ زاویهای پایسته باقی میماند[۲۱]. به عنوان مثال در فرایند تولید هماهنگ دوم تکانهٔ زاویهای مداری پرتو هماهنگ دوم دو برابر تکانهٔ زاویهای پرتـو ورودی به بلور غیر خطی خواهد بود. البتـه بررسـیهـای اخیـر نشان میدهد که در برهمکنش با محیطهای غیر خطی دستکاری شده، ارتباط اشاره شده بین تکانهٔ زاویهای پرتوهای ورودی و خروجی به بلور غیر خطی برقرار نخواهد ماند. به عنوان مثال با شکل دہی ساختار تناوبی یک بلور غیر خطی قطبیدهٔ دورهای به صورت یک توری چنگالی می توان به پر تو هماهنگ دوم تکانهٔ زاویهای، علاوه بر دو برابر تکانهٔ زاویهای پرتو دمش اضافه کرد [۲۲ و ۲۳]. البته برای پرتوهای گردابی بـا تکانهٔ زاویهای غیر صحیح که حاصل بـر همنهـی چنـدین مـد لاگر-گوس با تکانهٔ زاویهای مداری صحیح هستند، بر همکنش های غیر خطی برای هر یک از مدهای تشکیل دهنده به صورت جداگانه بررسی میشوند. در یک فرایند تبدیل بسامد، بازده تبدیل برای هر یک از مدهای تشکیل دهندهٔ پرتو گردابی

بسته به مرتبهٔ آن متف اوت خواه د بود [۲۴]. بنابراین نسبت مؤلفه های تشکیل دهندهٔ پرتو گردابی در پرتو تبدیل بسامد یافته ثابت باقی نخواهد ماند و در نتیجه تکانهٔ زاویه ای آن دستخوش تغییر خواهد شد.

پرتوهای لیزری گردابی با تکانهٔ زاویهای مداری غیر صحیح نقش مهمی در مخابرات نوری بازی میکنند. به عنوان مثال برای مخابرات در زیر آب، طول موج بهینهای که به ازای آن جذب آب کمینه است در ناحیهٔ بینابی سبز قرار دارد. برای همین از هماهنگ دوم لیزرهای فروسرخ نزدیک برای تولید این پرتوها استفاده میکنند [۲۵]. در صورتی که پرتو لیزر دمش حاوی تعدادی از مدهای پایه باشد باید در هماهنگ دوم سهم هر یک از این پایهها تعیین شود تا بتوان بازیابی اطلاعات را در گیرندهٔ مخابراتی انجام داد. همچنین در دستکاری ذرات گیر افتاده در تلههای اپتیکی ناشی از پرتوهای لیزر تبدیل بسامد یافته در بلورهای غیر خطی، سرعت چرخش ذرات را می توان با تنظیم تکانهٔ زاویهای پرتو لیزری که آنها را به دام انداخته است، تغییر داد [۲۶–۲۸]. بنابراین مشخصهیابی پرتوهای تولید شده در فرایندهای غیرخطی تبدیل بسامد از نظر تکانهٔ زاویهای

در این مقاله تکانهٔ زاویه ای مداری پرتو هماهنگ دوم تولید شده در یک بلور غیر خطی دمیده شده با پرتو دمش حاوی تکانهٔ زاویهای مورد بررسی قرار گرفته است. همچنین عوامل مؤثر بر بازده تبدیل و تکانهٔ زاویهای مداری موج هماهنگ دوم برای پرتو دمش دارای تکانهٔ زاویهای صحیح و غیر صحیح مطالعه شده و مقادیر بهینهٔ آنها معرفی شده است. کوک پذیری تکانهٔ زاویهای مداری نقش بهسزایی برای کاربردهای مخابرات لیزری و کوانتومی دارد. اخیراً تحقیقات گستردهای برای تولید پرتوهای لیزر با قابلیت کوک پذیری تکانهٔ زاویهای صورت فرایندهای تبدیل بسامد با روش هایی همچون تغییر تکانهٔ زاویهای لیزر دمش و استفاده از اپتیک غیر خطی در مرتبههای بالاتر از دو، انجام شده است [۹۲ و ۳۰]. در ایـن مقاله بـرای نخستین بار روشی برای کوک پذیری و تنظیم

شکل ۱. طرحوارهای از دمش بلور لیتیوم نیوبات قطبیدهٔ دورهای با پرتو لاگر–گوس حاوی تکانهٔ زاویهای.

تکانهٔ زاویهای پرتو هماهنگ دوم با استفاده از پارامتر کانونی پرتو دمش معرفی و مشخصهیابی شده است. روش ارائـه شـده در این مقاله نسبت به روشهـای موجـود راحـتتـر و کـاراتر است.

۲. مدل نظری

برای شبیه سازی تولید هماهنگ دوم با دمش حاوی تکانهٔ زاویه ای مداری یک بلور لیتیوم نیوبات قطبیدهٔ دوره ای با طول ۲۰ میلی متر به عنوان محیط غیر خطی در نظر گرفته شد. این بلور غیر خطی به دلیل ضریب مؤثر غیر خطی بالا، به صورت وسیعی در چیدمان -های تجربی مورد استفاده قرار می گیرد. پرتو لیزر دمش با نمایهٔ لاگر - گوس به صورت زیر تعریف می شود:

$$E_f = A_e e^{\frac{-r'}{W_e^r}} e^{-il\varphi} (-1)^p \left(\frac{r\sqrt{r}}{W_e}\right)^l \Psi_p^l, \tag{1}$$

که در آن

$$\Psi_{p}^{l} = C_{p_{1}}^{l_{1}} L_{p_{1}}^{l_{1}} \left(\frac{{}^{r} r^{r}}{w_{\bullet}^{r}} \right) + C_{p_{\tau}}^{l_{\tau}} L_{p_{\tau}}^{l_{\tau}} \left(\frac{{}^{r} r^{r}}{w_{\bullet}^{r}} \right) + \dots + C_{p_{m}}^{l_{m}} L_{p_{m}}^{l_{m}} \left(\frac{{}^{r} r^{r}}{w_{\bullet}^{r}} \right),$$
(Y)

در معادلهٔ بالا Ao و w به ترتیب دامنه و کمر پرتو دمش m هستند. همچنین L_p^l چند جملهای های لاگر مرتبهٔ p و l و m تعداد مدهای شرکت کننده در برهم نهی لیزر دمش را نشان می دهند. r و φ نیز به ترتیب متغیرهای شعاعی و سمتی در دستگاه مختصات استوانهای هستند. به طور کلی پرتو دمش

می تواند تعداد دلخواهی از مدهای لاگر را در بر بگیرد و در حالتی که ۱ = m باشد پرتو دمش مد خالص و تکانهٔ زاویه ای صحیح خواهد داشت. در معادلهٔ (۲) ضرایب C اعدادی مختلط و اندازه های آنها نشانگر وزن هریک از مدهای لاگر موجود در پرتو دمش هستند. طرحواره ای از دمش بلور لیتیوم نیوبات قطبیدهٔ دوره ای با یک پرتو با نمایهٔ لاگر – گوس در شکل ۱ نشان داده شده است.

برای شبیه سازی تولید هماهنگ دوم، معادلات جفت شده زیر به صورت عددی و با روش گام مجزای فوریه در محیط متلب حل شده است [۳۱].

$$\frac{dE_f}{dz} = -\frac{i}{rk_f} \nabla_T^r E_f + i \frac{rd_{eff} \omega_f}{n_f c} E_s E_f^* e^{-i\Delta kz},$$
(7)

$$\frac{dE_s}{dz} = -\frac{i}{rk_s} \nabla_T^r E_s + i \frac{rd_{eff} \omega_s}{n_s c} E_f^r e^{i\Delta kz}, \qquad (\mathfrak{f})$$

که در آنها F_{f} E_{s} e_{f} e_{s} e_{f} و e_{s} e_{f} و e_{s} e_{f} المور غیر خطی به ازای طول موج های دمش و هماهنگ دوم هستند. همچنین d_{eff} و $(\lambda_{f,s}/\lambda_{f,s}) = k_{f,s}(=2\pi n_{f,s}/\lambda_{f,s})$ به ترتیب ضریب مؤثر غیر خطی بلور و اعداد موج منتسب به امواج دمش و هماهنگ دوم را نشان میدهند. عبارت r^{2} عملگر لاپلاسین در دستگاه مختصات عمود بر جهت انتشار پرتو بوده و پدیدهٔ پراش در انتشار آزاد را توصیف میکند. عبارت λ نشانگر پارامتر عدم انطباق فاز بین پرتوهای دمش و هماهنگ دوم است و به صورت زیر بیان میشود:

جلد ۲۲، شمارهٔ ۳

کانونی بر تکانهٔ زاویه ای هماهنگ دوم، یک پرتو دمش با تکانهٔ زاویه ای غیرصحیح که حاصل برهم نهی تعدادی از مدهای لاگر با تکانه های زاویه ای متفاوت است را در نظر می گیریم. بنابراین موج هماهنگ دوم نیز حاوی مد-های لاگر با مرتبه های دو برابر مدهای به کار رفته در پرتو دمش هستند. برای تحلیل چگونگی توزیع مدهای لاگر در هماهنگ دوم از خاصیت تعامد مدهای لاگر با مرتبه های متفاوت بر یکدیگر استفاده می کنیم. ضرایب وزنی هر یک از مدهای لاگر (ضرایب C در معادلهٔ (۲)) از معادلهٔ زیر به دست می آیند [۳۶]:

$$C_{p=\circ}^{l} = \int_{\circ}^{+\infty} \int_{\circ}^{+\infty} E_{s} \left(L_{p=\circ}^{l} \right)^{*} r dr d\varphi, \qquad (\forall)$$

همچنین ضرایب وزنی C در معادلهٔ زیر صدق میکنند که نشاندهندهٔ شرط تکامل پایههای لاگر به کار گرفته شده است.

$$\sum_{l} \left| C_{p=\circ}^{l} \right|^{r} = 1, \tag{A}$$

تکانهٔ زاویهای که توسط یک پرتو لیزر با توزیع میـدان E حمـل میشود را از طریق رابطه زیر محاسبه میکنند [۳۷]

$$J = \frac{Im \int_{r=\circ}^{r=\circ} \int_{\varphi=\circ}^{\varphi=\circ} E(r,\varphi)^{*} (\frac{\partial E(r,\varphi)}{\partial \varphi}) r dr d\varphi}{\int_{r=\circ}^{r=\circ} \int_{\varphi=\circ}^{\varphi=\circ} E^{*} (r,\varphi) E(r,\varphi) r dr d\varphi},$$
(9)

با در اختیار داشتن ضرایب وزنی، اکنون می توان تأثیر پارامتر کانونی بر تکانهٔ زاویه ای پرتو هماهنگ دوم تولید شده در یک بلور غیر خطی را بررسی کرد. با قرار دادن از روابط (۱) و (۲) در رابطهٔ (۹) و استفاده از شرط مطرح شده در رابطهٔ (۸) و با در دست داشتن ضرایب وزنی می توان تکانهٔ زاویه ای را با استفاده از رابطهٔ زیر به دست آورد [۳۸]:

$$J = \sum_{n=*}^{n=m} n \left| C_n \right|^{\mathsf{r}},\tag{1.9}$$

همان طور که از رابطهٔ (۱۰) پیداست، تکانهٔ زاویهای کل برای یک پرتو حاصل برهمنهی تعدادی از مدهای لاگر-گوس، کاملاً به ضرایب بسط بستگی دارد.

$$\Delta k = r \pi \left(\frac{r n_f(T, \lambda_f)}{\lambda_f} - \frac{n_s(T, \lambda_s)}{\lambda_s} - \frac{r}{\Lambda} \right), \qquad (\Delta)$$

که در آن ۸ دورهٔ تناوب بلور قطبیدهٔ دورهای است و اختلاف سرعت فاز امواج دمش و هماهنگ دوم را که ناشی از پاشندگی محیط است جبران می سازد. به عبارتی دیگر انتقال انرژی از لیزر دمش به هماهنگ دوم وقتی به صورت مؤثر اتفاق میافتـد که پارامتر جورناشدگی فاز مقداری کوچک داشته باشد. لازم به ذکر است که در مدل ارائه شده در این مقاله، به دلیل وجود جملهٔ پراش آزاد، فاز گوی ناشی از کانونی شدن پرتو دمش میان بلور نیز در محاسبات حضور دارد. به همین دلیل در چیدمان های تجربی برای جبران کردن اثرات فازگوی، مقدار جمله عدم انطباق فاز را غير صفر تنظيم ميكنند [٣٢]. ضرايب شکست در معادلهٔ (۵) علاوه بر طول موج به دمای بلور نیز بستگی دارد و با استفاده از معادلات سـلمایر وابسـته بـه دمـای بلور ليتيوم نيوبات متناوباً پرشده، بـ دسـت آمـده اسـت [٣٣]. همانطور که از رابطهٔ (۵) پیداست برای آن که بتوان انطباق فازی را بین موج دمش و مـوج هماهنـگ دوم در بلـور لیتیـوم نیوبات قطبیدهٔ دورهای بر قرار کرد از معادلات سلمایر وابسته به دما استفاده میکنند. یعنی بلور را در دمایی قـرار مـیدهنـد کـه میزان عدم انطباق فازی بین امواج برهمکنش کننده با فازی که جملهٔ حاوی دورهٔ تناوب ۸ از عدم انطباق فاز Ak کم می کند. برابر شود. لازم به ذکر است که در کاربردهای تجربی دورهٔ تناوب بلور را به گونهای انتخاب میکنند تا دمای انطباق فازی حدود ۱۰۰ درجه باشـد. در ايـن دمـا مقاومـت بلـور در برابـر تخريب بيشتر است [۳۴]. مقدار عدم انطباق فاز بهينه به اندازه کمر پرتو دمش بستگی دارد. در اغلب چیدمان-های تجربی پرتو دمش را با استفاده از یک عدسی در محیط غیر خطی کانونی می کنند و پارامتر بی بعـد کـانونی را بـه صـورت زیـر تعريف ميكنند:

$$\xi = \frac{\lambda_p L}{\pi w_{\circ}^{\mathsf{T}} n_p},\tag{9}$$

که در آن L طول بلور غیر خطی است. بویـد و کلایـنمن نشـان دادهاند که مقدار بهینه پارامتر کانونی برای پرتو دمـش بـا نمایـهٔ گوسی TEM₀₀ برابر ۲/۸۴ است [۳۵]. برای بررسی تأثیر پارامتر

۶۳۲

شکل ۲. بازده هماهنگ دوم بیشینه شده با تنظیم دمای بلور بر حسب محل کانون و پارامتر کانونی برای پرتو دمش حاوی تکانهٔ زاویـهای (الـف) *I=۵ و* (ب) ۱*۰=۱*. در این شکلها ستون رنگ بر حسب درصد است. دمای بهینهٔ بلور که در آن بازده هماهنگ دوم بیشینه است برای (ج) *I=۱ و* (د) ۱۰*۰=۱.* در این شکلها ستون رنگ بر حسب درجه سانتی گراد است.

۳. نتايج و تحليل

در این شبیه سازی توان لیزر دمش برابر ۱۰ وات و ضریب مؤثر غیر خطی برای بلور لیتیوم نیوبات ۱۷ pm/v حرف در نظر گرفته شده است [۳۳] و نتایج به دست آمده برای رژیم دمش پیوسته تا رژیم تپی نانوثانیه ای برقرار است. همچنین تنها به بررسی پرتوهایی با مؤلفهٔ شعاعی و =q خواهیم پرداخت. در مرحلهٔ اول شبیه سازی، معادلات جفت شدهٔ (۳) و (۴) به ازای تکانههای زاویه ای صحیح لیزر دمش، در حالی که محل کانونی آن از ابتدا تا انتهای بلور جابه جا می شد و پارامتر کانونی نیز در یک بازهٔ مناسب تغییر می کرد، حل شد. با توجه به این که با تغییر پارامتر

کانونی مقدار بهینهٔ پارامتر عدم انطباق فاز نیز متفاوت است، به ازای هر جفت پارامتر محل و پارامتر کانونی لیزر دمـش، دمـای بلور در حوالی دمای انطباق فاز (Δ*k*=0) جاروب شـد و دمـایی که به ازای آن بیشنه بازده هماهنگ دوم به دست آمد نیـز ثبـت شـد. لازم بـه ذکـر اسـت کـه بـه ازای دورهٔ تنـاوب بلـور نسـد. لازم بـه ذکـر اسـت کـه بـه ازای دورهٔ تنـاوب بلـور نتایج شبیهسازی برای لیزر دمش با تکانهٔ زاویـهای ۵=ا و ۱۰ =ا در شکل ۲ نشان داده شده است.

نکتهٔ مهمی که از شکل ۲ فهمیده می شود این است که برای پرتوهای دمش با نمایهٔ لاگر –گوس نیز مقدار بهینهٔ پارامتر

کوکپذیری تکانه زاویهای مداری در تولید هماهنگ دوم یک پرتو لیزر

شکل ۳. ضرایب وزنی مدهای لاگر در پرتو هماهنگ دوم تولید شده برای ترکیب مدهای لاگر ۱ و ۱۰ (۲^{۱۱۱}۷) ۵، و ۱۰ (*۴^{۱۰۷}) و* ۹ و ۱۰ (*۲*)

، $\Psi^{\prime+\prime\,\circ} = L_{p=\circ}^{\prime} + L_{p=\circ}^{\prime\,\circ}$ لاگر با مرتبههای ۱ و ۱ و ۱ به صورت مرتب های ۵ و ۱۰ ب صورت $\Psi^{0+1^{\circ}} = L_{p=\circ}^{0} + L_{p=\circ}^{0}$ و مرتبه های ۹ و ۱۰ به صورت «L^{*}_{p=}» + L^{*}_{p=}» با ضرایب وزنی مساوی را در نظر می گیریم. طبق اصل بقای تکانهٔ زاویـه-ای، هر یک از مؤلفههای موجود در پرتو دمش تبدیل به یک مؤلفه در موج هماهنگ دوم با دو برابر تکانهٔ زاویهای پرتو دمش خواهد شد. لازم به ذکر است که محل کانونی پرتو دمـش با توجه به نتایج به دست آمده در شکل۲. الف و ب در وسط بلور در نظر گرفته شده است. همچنین دمای بلور به گونهای تنظیم شده است که مد اول در هر جمله (یعنی مدهای ۱، ۵ و ۹) بیشینه بازده هماهنگ دوم را داشته باشد. به ازای هر پرتو دمش معادلات جفت شدهٔ (۳) و (۴) حل شده و ضرایب وزنی C برای موج هماهنگ دوم با استفاده از معادلهٔ (۷) استخراج شده و در شکل ۳ نمایش داده شده اند. برای حل انتگرال معادلهٔ (۷) در پایه های لاگر – گوس کمر پرتو 2// wo در نظر گرفته شده است [۳۹].

تکانهٔ زاویهای یک پرتو حاصل از برهمنهی مدهای لاگر – گوس را در صورتی که ضرایب وزنی مساوی داشته باشند می– توان با میانگین گیری روی تکانههای زاویهای مدهای تشکیل– دهنده به دست آورد. در صورتی که وزن یکی از مدها بیشتر باشد سهم تکانهٔ زاویهای کل به سمت تکانه زاویهای مد

کانونی ۲/۸۴ به دست آمده است که کاملا مطابق با مقدار بهینه برای پرتوهای گوسی است. همچنین نظیر آنچه که بویـد و کلاینمن برای پرتوهای گوسی به دست آوردند محل بهینه برای کانونی کردن پرتوهای لاگر-گـوس نیـز در وسـط بلـور اسـت [۳۵]. لازم به ذکر است که محاسبات به ازای تکانههای زاویهای مختلفی تکرار شد و برای همه، مقدار بهینه یکسان به دست آمد و در شکل ۲ فقط دو نمونه با تکانههای زاویهای ۵ و ۱۰ نمایش داده شده است. به عبارتی دیگر مقدار بهینهٔ پارامتر کانونی از تکانهٔ زاویهای مستقل است. اما نکتهٔ قابل توجهی که از مقایسه شکل ۲. ج و د می توان دریافت این است که دمای بهینه برای تکانههای زاویهای مختلف با یکدیگر فرق دارند. دلیل این امر وابستگی فاز گوی توزیع میدان به تکانهٔ زاویـهای است. بنابراین وقتی که برهم نهی از مدهای لاگر گوس با تکانههای زاویهای مختلف به عنوان پرتو دمش در نظر گرفته می شود، به ازای یک پارامتر کانونی مشخص با تنظیم دمای بلور، حالت بهینه تنها برای یکی از مدهای تشکیل دهندهٔ پرتو دمش اتفاق میافتد. برای درک بهتر این موضوع و همچنین معرفی روشی جدید برای کوک کردن تکانهٔ زاویهای پرتو هماهنگ دوم فرض میکنیم که بلور غیرخطی با یک پرتو دمش که حاصل برهم نهی دو مد لاگر – گوس با تکانه های زاویه ای مختلف است دمیده شود. پرتوهای دمش با برهمنهی مدهای

شکل ۴. تغییر تکانهٔ زاویهای مداری با تغییر پارامتر کانونی برای سه پرتو دمش حاصل برهم نهی مدهای لاگر Ψ^{1+10} ، $\Psi^{9+10}e^{9+10}$

یارامترهای کانونی کوچک که معادل اندازهٔ لکهٔ بزرگ است، در حالتی که شمارهٔ مدهای تشکیل دهنده نزدیک هم و در نتيجه بازده توليد أنها نيز مشابه باشد، به دليل تقريباً برابر بودن ضرایب بسط، تکانهٔ زاویهای هماهنگ دوم دو برابر مقادیر لیزر دمش است. در موردی که لیزر دمش حاصل برهمنهی مدهای ۱ و ۱۰ است چون بازده تبدیل مد ۱ نسبت به مد ۱۰ لاگر-گـوس خيلـي بيشـتر اسـت بنـابراين تكانـهٔ زاویه ای کل پرتو هماهنگ دوم به سمت تکانهٔ زاویه ای ۱ متمایل شده و کمتر از دو برابر تکانهٔ زاویهای لیزر دمش شده است. البته بر اساس اصل بقای تکانهٔ زاویهای، در فرايند هماهنگ دوم به دليل از بين رفتن دو فوتون ليزر دمش و تولید یک فوتون هماهنگ دوم، تکانهٔ زاویهای فوتون هماهنگ دوم دو برابر فوتون دمش است و در اینجا نیز برای هر مد خالص تکانهٔ زاویهای هماهنگ دوم دوبرابر لیزر دمش است ولي در حالت برهمنهي، اگر ضرايب بسط نابرابر باشند تکانهٔ زاویهای کل به سمت تکانهٔ زاویهای جملهٔ با ضریب بسط بزرگتر متمایل می شود.

همان طور که بر اساس شکل ۳ پیش بینی کردیم رفتار کاهشی در تکانهٔ زاویهای کل در دو ترکیب ¹⁺¹ ۷ و ۷ ⁵⁺¹⁰کاملا مشهود است. بنابراین با تغییر اندازهٔ لکهٔ دمش حاصل از برهم نهی مدهای لاگر – گوس میتوان تکانهٔ زاویهای کل پرتو هماهنگ دوم را در یک بازهٔ نسبتاً وسیع کوک کرد. بازهٔ غالب جابه جا خواهد شد [۳۷]. همان طور که از شکل ۳ پیداست ضرایب وزنی به پارامتر کانونی وابسته هستند. به عنوان مثال برای برهم نهی ¹¹ ^۲¹⁰ با افزایش پارامتر کانونی که به منزلهٔ کاهش کمر پرتو است ضریب وزنی ۲۵۰ کاهش یافته و در عوض ضریب ۲۱ افزایش پیدا کرده است. به عبارتی دیگر انتظار داریم با افزایش پارامتر کانونی، تکانهٔ زاویه ای کل به سمت مد مرتبهٔ اول جابه جا شده و در نتیجه تکانهٔ زاویه ای کل کاهش یابد. برای تحقیق این نکته، نمودار تکانهٔ زاویه ای پرتو هماهنگ دوم با تغییرات پارامتر کانونی در شکل ۴ رسم شده است.

با توجه به رابطهٔ (۱۰) که در آن تکانهٔ زاویهای کل بر اساس ضرایب بسط تعیین می شود هر چه سهم یک مد یعنی ضریب بسط n بیشتر باشد، تأثیر بیشتری بر تکانهٔ زاویهای مداری کل خواهد داشت. به عنوان مثال برای لیزر دمش که فرض کردهایم دو مد ضرایب بسط یکسان داشته باشند، با توجه به این که ضرایب بسط طبق رابطهٔ (۸) به یک بهنجار هستند nها برابر \sqrt{r} بوده و تکانهٔ زاویهای کل از رابطهٔ م

 $n = \frac{1}{r} \sum_{n=0}^{r-m} I$ به دست می آید. بنابراین برای لیزر دمش حاصل، ترکیب مدهای ۱ و ۱۰ تکانهٔ زاویه ای برابر ۵/۵ برای ترکیب ۵ و ۱۰ برابر ۷/۵ و برای ترکیب ۱۰ و ۹ برابر ۵/۵ خواهد بود. همان طور که از شکل ۴ پیداست به ازای

شکل ۵. توزیع فاز و شدت پرتوهای دمش و هماهنگ دوم برای سه برهمنهی ۲¹⁺¹⁰، ۳⁵⁺¹⁰ و ۴⁹⁺¹

کوک پذیری تکانهٔ زاویهای پرتو هماهنگ دوم برای برهمنهی-های ¹⁺¹ ۲^{، 01+5} ۲^{و 10+9} ۲⁹ به ترتیب برابر ۲/۶۸، ۱/۵۲ و ۳۰/۰ به دست آمده است. دلیل کوک پذیری کم برهمنهی دا⁹¹⁴ ۲ را می توان تغییرات کم ضرایب وزنی در شکل ۳ عنوان کرد. همان طور که قبلاً نیز شرح داده شد پارامتر عدم انطباق فاز که در بلور لیتیوم نیوبات با دما تنظیم می شود برای هر مد لاگر -گوس متفاوت است. به عبارت دیگر در یک برهمنهی وقتی یک مد با بیشینه بازده به هماهنگ دوم تبدیل می شود مد

لاگر-گوس بیشتر باشد این اختلاف در بازده تولید هماهنگ دوم بیشتر است و یکی از مدها بر مد دیگری غالب میشود (به رفتار نمودار برهم نهیهای ¹⁺¹⁰ و ¹⁰⁺² ۲ در شکل ۳ توجه کنید). به همین دلیل برای ترکیب ¹⁰⁺⁹ ۲ چون دمای بهینهٔ بلور برای هر دو مد خیلی به هم نزدیک است، با تغییر پارامتر کانونی، تغییرات ضرایب وزنی دو مد به یک اندازه خواهد بود. در نتیجه برای افزایش بازهٔ کوک پذیری تکانهٔ زاویهای هماهنگ دوم، تفاوت تکانهٔ زاویهای بین مدهای تشکیل دهندهٔ پرتو دمش

جلد ۲۲، شمارهٔ ۳

سعيد قوامي صبوري

۴. نتيجه گيرې

۶۳۷

Archive of SID.ir

دمش از روی شمارش تکینگیهای فازی (یعنی جایی که توزیع

فاز از π به π– گذار میکند) می توان تکانهٔ زاویهای را براورد

کرد. البته این رهیافت برای توزیع فازی مربوط به هماهنگ دوم

در این مقاله روشی بدیع برای کوک کردن تکانهٔ زاویهای کل

پرتو هماهنگ دوم تولید شده از یک پرتو دمـش حاصـل بـرهم

نهی از مدهای لاگر ارائه شد. این روش بر اساس تفاوت دمای

بهينهٔ بازده توليد هماهنگ دوم براي مدهاي مختلف لاگر استوار

است. بنابراین در صورتی که دمای بلور قطبیدهٔ دورهای برای

تولید هماهنگ دوم یکی از مدهای لاگر لیزر دمش در حالت

بهینه قرار داشته باشد، مد دیگری در صورتی که مرتبهٔ متفاوتی

داشته باشد از حالت بهینه فاصله خواهد داشت. از طرفی برای

هر پارامتر کانونی، میزان دمای انطباق فاز متفاوت است. بنابراین

ضرایب وزنی به پـارامتر کـانونی وابسـته مـیشـوند. بـا تغییـر

متفاوت ضرایب وزنی در یک برهمنهی، تکانـهٔ زاویـهای کـل

دستخوش تغيير و كوك يذيري ييوسته خواهد شد.

سرراست نیست و به استفاده از رابطهٔ (۹) نیاز دارد.

پرتو هماهنگ دوم تولید شده در یک بلور با روش هایی همچون ایجاد ضریب شکست ناهمگن [۲۱] و یا استفاده از بلورهای غیر خطی حاوی توری چنگالی [۲۲] به اثبات رسیده است ولی این روش ها بر اساس ایجاد مدهایی جدید در پرتو هماهنگ دوم هستند. یعنی پرتو هماهنگ دوم علاوه بر مدهایی با دو برابر تکانهٔ زاویهای مداری لیزر دمش، حاوی مدهای دیگری است که توسط بلور غیر خطی به تکانهٔ زاویهای پرتو هماهنگ است مدهای جدیدی در پرتو هماهنگ دوم ایجاد نمی شود و با دوم اضافه شده است. در روشی که در این مقاله ارائه شده است مدهای جدیدی در پرتو هماهنگ دوم ایجاد نمی شود و با توجه به شکلهای ۳ و ۴، تغییر تکانهٔ زاویهای تنها با تغییر سهم مدهای تشکیل دهندهٔ هماهنگ دوم اتفاق می افتد که نسبت به روش هایی که قبلا ارائه شده است نسبتاً ساده تر و کم هزینه تر روش هایی که قبلا ارائه شده است نسبتاً ساده تر و کم هزینه تر روش هایی که قبلا ارائه شده است نسبتاً ساده تر و کم هزینه تر روش هایی که قبلا ارائه شده است نسبتاً ساده تر و کم هزینه تر روش هایی که قبلا ارائه شده است نسبتاً ساده تر و کم هزینه تر روش ماین از بررسی توزیع فازی دو پرتو درک کرد. در شکل ۵ توزیع شدت و فاز پرتوهای دمش و هماهنگ دوم برای

با توجه به شکل ۵ میتوان دریافت که مرتبهٔ مدهای شرکت کننده در برهمنهی تأثیر زیادی بر توزیع شدت پرتو دمش و هماهنگ دوم دارد. همچنین در توزیعهای فاز مربوط به پرتو

برهمنهی های یاد شده نمایش داده شده است.

مراجع

- 1. G Molina Terriza, J P Torres, and L Torner, Nature Physics 3 (2007) 305.
- 2. G Milione, et al., Optics Letters 40 (2015) 4887.
- 3. Z Shen, et al., Applied Physics Letters 109 (2016) 241901.
- 4. C E R Souza and A Z Khoury, *International Conference on Quantum Information*, Optical Society of America, Ottawa (2011).
- 5. V Sharma, et al., Optics Letters 46 (2021) 3235.
- 6. J B Götte, et al., Optics Express 16 (2008) 993.
- 7. M Mohagheghian and S Ghavami Sabouri, Optics Express 30 (2022) 9494.
- 8. A E Willner, et al., Applied Physics Review 8 (2021) 041312.
- 9. V Sharif and H Pakarzadeh, Journal of Lightwave Technology 39 (2021) 4462.
- 10. Y Yuan, et al., Optics Communications 505 (2022) 127502.
- 11. L W Mao, et al., Journal of Optics 24 (2022) 044004.
- 12. M V Jabir, et al., Scientific Reports 6 (2016) 21877.
- 13. B S Harshith and G K Samanta, Scientific Reports 9 (2019) 10916.
- 14. T Omatsu, K Miyamoto, and A J Lee, Journal of Optics 19 (2017) 123002.
- 15. Y Li, et al., Journal of the Optical Society of America B 32 (2015) 407.
- 16. S Araki, et al., Applied Optics 57 (2018) 620.
- 17. N Apurv Chaitanya, et al., Optics Letters 41 (2016) 2715.
- 18. Y Wu, et al., Optics Express 25 (2017) 30820.
- 19. A de las Heras, et al., Optica 9 (2022) 71.

جلد ۲۲، شمارهٔ ۳

- 20. M Ababaike, et al., Scientific Reports 11 (2021) 8013.
- 21. S Ghavami Sabouri, Journal of Optics 24 (2022) 065501.
- 22. H Wang, et al., Applied Physics Letters 221101 (2018) 113.
- 23. N V Bloch, et al., Physical Review Letters 108 (2012) 233902.
- 24. R Zhao, et al., Optics Express 28 (2022) 39241.
- 25. W Ma, et al., Journal of Optics 24 (2022) 065701.
- 26. S Deachapunya, S Srisuphaphon, and S. Buathong, Scientific Reports 12 (2022) 6061.
- 27. E Alonso Guzmán and A V Arzola, The Journal of the Optical Society of America B 39 (2022) 1233.
- 28. Y Pan, et al., Scientific Reports 6 (2016) 29212.
- 29. D Gauthier, et al., Nature Communications 8 (2017) 14971.
- 30. R F Barros, et al., Journal of Physics B: Atomic, Molecular and Optical Physics 52 (2019) 244002.
- 31. S G Sabouri, et al., IEEE Journal of Selected Topics in Quantum Electronics 20 (2014) 563.
- 32. N Lastzka and R Schnabel, Optics Express 15 (2007) 7211.
- 33. V G Dmitriev, G G Gurzadyan, and D N Nikogosyan, "Handbook of nonlinear optical crystals" Springer Verlag (1991)
- 34. J Villarroel, et al., Optics Express 18 (2010) 20852.
- 35. G D Boyd and D A Kleinman, Journal of Applied Physics 39 (1968) 3597.
- 36. A D'Errico et al., Optica 4 (2017) 1350.
- 37. V V Kotlyar, A A Kovalev, and A P Porfirev, Optics Express 27 (2019) 11236.
- 38. F A Bovino, et al., The Journal of the Optical Society of America B 28 (2011) 2806.
- 39. S J Brosnan and R L Byer, IEEE Journal of Quantum Electronics 15 (1974) 415.